

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΑΡΧΟΛΟΓΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Λάθηναϊ 30 Ιανουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ

Εθνική δὲν ἔβλεπον ἀκόμη καὶ τὴν περιμένον τὸσον κινεῖται! μὴ εἶπε προχθὲς τὸ πρῶτ' ὁ κ. Ἰερουζιάς, ἀφοῦ κατεβόησε προηγουμένως ἕνα πατριωτικώτατον ἄρθρον κἀποῦ κ. Πατριώτη, συνιστῶντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς κινδυνεύουσας Μακεδονίας.

—Καὶ ἡ δωρεὰ αὐτῆ, κ. Ἰερουζιά; τὸν ἐρώτησα.

—Τιποτένια πράγματα! νὰ βοηθῆ ἕνας ὁμογενὴς πρὸς τὴν δωρεὴν ἐπὶ ἕνα χίλια φίμωτρα καὶ χίλια ζευγάρια γάντια σιδερένια! Αὐτὰ εἶναι ὅσον! Ἀκριβῶς δὲν θὰ κοστίσουν, εἶνε ὅμως ἀπαραίτητα, σὰς σημερινὰς μάχιστα κινεματικῆς περιπέτειας!...

Ὁ ἀντιπρόεδρος προσέειπε μιλῶσα σοβαρῶτα, γὰρ αὐτὰ κ' ἐγὼ μ' ὄκνη τὴν διαθέσειν πρὸς εἶχα νὰ γράσω, ἀρχισιν νὰ παίρνω στὰ στήθεα τὴν λόγιον τοῦ.

—Καὶ τὰ φίμωτρα αὐτὰ;

—Νὰ σοῦ πῶ! Πόσοι εἶναι αὐτοὶ ποῦ ἰσχυροῦν ἀπὸ ἀκαταρχετον Μακεδονικὴν λογοφορίαν; Ἡέντε; δέκα; ἑκατὸ; Ἔστω καὶ χίλια. Τὸ βιομηθιον κατὰ τῆς λογοφορίας αὐτῆς δὲν ἐνεργεῖ! Ἐνὰ φίμωτρον λοιπὸν στὸ στόμα καὶ ἡ Μακεδονία σώζεται! Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι!

—Καλὰ! Ἀλλὰ τὰ σιδερένια γάντια;

—Αὐτὰ γὰρ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς δευτέρας κατηγορίας, τοὺς ἐκδηλοῦντας τὴν Μακεδονικὴν λογοφορίαν τὸν διὰ τῆς πέννας! Ἐνὰ ζευγάρια γάντια σιδερένια στὰ χέρια τοὺς καὶ ὅλα τελειώνουν ἀμέσως!...

Καὶ ὁ κ. Ἰερουζιάς κινῶν μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν του ἐπρόσθεσε:

—Κοῦμα στὰ λεπτὰ ποῦ πετᾶει ἡ κυρία Συγγροῦ δεξιῇ κ' ἀριστερῇ γὰρ χίλια δὴ δευτέρας ἀνίγκης πράγματα! Ἀντὶ νὰ ἰδρῶσιν νοσοκομεῖον μεταδοτικῶν νοσημάτων, δὲν ἀγορῆζει τὰ φίμωτρα καὶ τὰ γάντια, ἢ δὲν ἰδρῶσει τοιλάχιστον ἕνα νοσοκομεῖον τοῦ μεταδοτικῶν λογοπατριωτισμοῦ;

ΕΞΕΤΙΝΑΧΘΗ

ἀνηλεῶς ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας μέσα στὰς στήλας τῆς «Πρωίας» ἡ χρυστὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ζαῖμη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλάκου.

Αἱ ἐκλογικαὶ ἐπεμβάσεις, χρηστὰ ὅλα καὶ αὐθεντικώτατα, κατὰ ἑκατοντάδας ἀναφέρονται, ἐπὶ ἐπιστήμων ἐγγράφων στηριζόμενα ὅλα, ἀπορεῖ δὲ κανεὶς καὶ ἐξίσταται πῶς ὁ κ. Τριανταφυλλάκος, κατόπιν τῶν τεραστίων ἐκλογικῶν δυνάμεων ποῦ διέθεσε, κατώρθωσε νὰ βγῆ βουλευτῆς, μόνον ἀπὸ τὴν Μαντινείαν, καὶ ὄχι ἀπὸ ὅλας ταῦτοχρόνως τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος—κατὰ τὰ δοκουμέντα τῆς «Πρωίας» πάντοτε—διώρισε, ἔπαυσε, μετέθεσε καὶ προήγαγε πεντακισχιλίους περίπου ἐκλογεῖς τῆς Μαντινείας, διότι τόσοι μόνον εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Λέγεται μάλιστα—ἀλλ' αὐτὸ εἶνε κάπως ἀπίστευτον—ὅτι ἐπάνω στὴ φούρια του διώρισε καὶ μερικοὺς, πεθάνοντες, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχαν σβεσθῆ ἀπὸ τοὺς καταλόγους!

Τί χρηστότης, ἀλήθεια!

ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

διακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν ἄφηνεν ὁ περισινὸς προϋπολογισμὸς, κατὰ τὴν προχθεσινὴν «ἑστίαν»

Εὐχάριστον φαίνονμενον αὐτὸ, δὲν τὸ ἀνοῦμεθα. Φρονούμεν ὅμως ὅτι τὸ περίσσευμα αὐτὸ, δὲν ἀνῆκει εἰς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ εἰς τοὺς μετόχους τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ διανεμηθῆ, ὅπως γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἐταιρίας καὶ εἰς ὅλας τὰς Τραπεζὰς τοῦ κόσμου.

Μέτοχοι δὲ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι οἱ βουλευταὶ, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν περιόριστον αὐτὴν ἂν ἐξυτοῦσαν περισσότερα ρουφῆτα, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ περισσεύοντος ἔτους ὄχι μόνον περίσσευμα δὲν θὰ παρουσίαζεν, ἀλλὰ θὰ ἔκλειε καὶ μ' ἑλλειμμα, Οἰκονομίας λοιπὸν ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι, ἄς μοιρασθῶν τῶρα καὶ τὰ κέρδη. Τοῖς ἀνάκου.

ΩΡΑΙΑ

τὰ εἶπεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Συστάσεις βουλευτῶν δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν γὰρ τὸν διορισμὸν καὶ τὰς μεταθέσεις ἀτυνόμενων. Ἡὰ συμβουλεύθῃ μόνον τὴν ὑπηρεσίαν. Καὶ τὰς συστάσεις θὰ τὰς πετάξῃ στο καλὰθι τῶν ἀγρήστον.

Ὡραία τὰ εἶπε. Ὁ Θεὸς νὰ τὸν φωτίσῃ τῶρα καὶ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ ὁμοῦ, διότι τί τὰ θέλετε εἰς τὴν νεοελληνικὴν πολιτείαν μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων πολλὰ πέλει.

ΕΡΩΣ

εἶνε ὁ ἄσκημος τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα καὶ μπουῦ! μὴ κομποῦρῃ καὶ πρὸς τὸν κάτω τὸν ἀμύστακον αὐτὸ χεῖρα τοῦ νεκροταφείου.

Σ' αὐτὸ ρηκίει ὁ Οὐγκιῶ.—Ἡὼς; Ἄν ὁ Μάρτιος δὲν ἔρχετο στὴν Τίτικον τὸν φηρονομισμὸν αὐτόν, ὁ ὅποιος τίποτε ἀπολύτως δὲν λέγει, ἀλλὰ τῆς ἔγραψε ἀπλοῦστα καὶ φυσικώστα ὅτι ἔρωσ εἶνε ἡ προσκόλλησις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ζωὴν, ὅλ' οἱ ἄμυαλοι νεανίσκοι ποῦ ἐνοοῦν νὰ πιάξουν στὸ θέατρο τῆς ζωῆς, ἐν γελοιογραφίᾳ πάντοτε, ἔτους Μαρτίου καὶ τοῖς Βερθέροισ, δὲν ὄψερναν στὸ χέρι τοὺς τὸ πιστόλι, ὅταν τοὺς ἐπρόδοεν ἐκείνη, ἀλλὰ θὰ πῆγαν νὰ κῆσουν μὴν γενναϊότητην ψυχολογίαν καὶ θὰ προσπαθοῦσαν νὰ βῆλουν ἄλλην Τίτικον, στὴν κενωθεῖσαν θέσιν τῆς καρδίης των!

Ἐμμετα:

Η ΚΛΩΣΤΗ ΕΣΤΡΙΦΤΗΚΕ

ἐπιγράφεται τὸ μονόπρακτον, κομψὸν, δραματικὸν τοῦ Benedetti, τὸ ὅποιον ὁ «Νουμάς» θὰ ἀρχίσῃ νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς.

Εἶναι γραμμένο γὰρ νὰ παίζεται σὲ σαλόνια, γι' αὐτὸ καὶ ἡ δημοσίευσίς του τῶρα τίς Ἀποκρῆς εἶνε κάπως ἐπίκαιρος.

Ἐνας ἀτυχῆς ἔρωσ, μία σκληρὰ ἐγκατάλειψις εἶνε τὸ θέμα του. Καὶ ὅμως εἶνε παραπολὺ ἐνδιαφέρον ἀφοῦ ἐγράφη ἀπὸ τὸν Benedetti, ὁ ὅποιος μετὰ τὴν πρωτότυπον φόρμα του καὶ μετὰ τὴν βελουδένιαν φράσιν του ζωντανεῖ καὶ τὰ ἀπλοῦστερα καὶ κοινότερα θέματα.

Ἡ μετάφρασις ἐπιλοτεχνήθη ἀπὸ τὸν κ. Κώσταν Καιροφύλα, τὸν μεταφραστὴν τοῦ «Ὀνειροῦ τῆς φθινοπωρινῆς ἐσπέρας» ποῦ ἐδημοσιεύσαμεν στὰ πρῶτα φύλλα τοῦ «Νουμά».

ΚΑΠΟΙΟΣ

ἐδιάβασε ὅτι ἐντὸς τῆς εβδομάδος δημοσιεύεται στὴν Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ διαδήλωσις τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου εἰς τὴν ὅποιαν σημειοῦνται αἱ διατεθειμέναι πιστώσεις τῶν διαφόρων ὑπουργείων τῆς χρήσεως τοῦ 1901.

—Τί διάβολο! ἐφρόναξε. Ἄρχισε καὶ ἡ Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως νὰ δημοσιεύῃ διαδηλώσεις; Κ' ἐπρόσθεσε φιλοσοφικώτατα.

—Εἶχαν δίκαιον καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου νὰ κάμουν διαδήλωσιν, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἀπειλεῖ νὰ τοὺς ἐλαττώσῃ τὰς θέσεις τῶν λογιστῶν!

Ἄπαίσιον τὸ καλαμποῦρι, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἰδικόν μας. Ἀνῆκει αὐτοῦσιο στὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον καὶ στὴν οἰκονομολογίαν τῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ

διπλωματικῆ εἰδήσις τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τὴν ὅποιαν μετὰ μεγάλα στοιχεῖα ἐδημοσιεύσαν ὅλα σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες, εἶνε ἡ ἀπόφασις τῶν κ.κ. Φοιτητῶν, διακηρυχθεῖσα ἀρροδίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Οἱ σοιτηταὶ ὑπέκρινοντες εἰς τὰς παραστάσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεφάσαν ν' ἀναβάλουν τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀρκούδα Μακεδονικὸν γεῦμα. Καὶ τῶρα τὸ πολὺπλοκον αὐτὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον ἠπαίλει τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐλύθη εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τῶρα περιμένονμεν καὶ τὴν Κυρίαν βίβλον, τὴν ὅποιαν θὰ ἐκδώσῃ λίαν προσεχῶς ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις διὰ νὰ μελετήσωμεν τὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν δικαιοφθίντα διπλωματικὰ ἐγγράφα.

ΕΙΚΟΝΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Η ΝΕΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΚΥΛΟΝ

Ἐστάθησαν ἐπάνω στὸ χωματένιον πεζοδρόμιον, τὸ ὑγρὸν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ὄρσιαν τῆς χειμωνιάτικης αὐγῆς, ἐνθ' ἡ ἀσπρὰ πέτρα ποῦ χωρίζει τὸ πεζοδρόμιον ἀπὸ τὸ ἀνοικοτοχωρότερον χῶμα τοῦ δρόμου φαίνεται μισοστεγνωμένη.

Ὁ ἥλιος, ὑψηλὰ καὶ ἀριστερὰ στὸ βάθος, βγάζει μισὴ τὴ μούρη του πίσω ἀπὸ ἕνα κακακόκκινον, σὰν τεράστιον αὐγὸ τοῦ Πάσχα σύννεφο, καὶ ρίχνει πονηρὰς ματιὰς—ἀχτίνες σ' ὅλη τὴν εἰκόνα: στὸ λερωμένον πράσινον τῶν τριῶν ριπιδιῶν τὰ ὅποια προτείνει ἡ ἀόρατη γουρμαδικὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸν χαμηλόν, ὅσον ἐνάμιστον κορμὴ ἀνθρώπου, τοῖχον—στὰ βλοιοκομμένα κίτρινα ἐλιγοστά φύλλα κἀποῦ φοῦτοῦ ἐξωτικοῦ ποῦ ἔχει φύλλα σὰν μουριάς καὶ στολίζει μ' αὐτὰ τὴν τριγωνικὴν κορυφὴν τοῦ τοίχου—στὰς πρασινοκίτρινες πητίτσες τοῦ κισσοῦ ποῦ κρέμονται χαμηλότερα—στὴν κόρη καὶ στὸν σκύλον τῆς, στὸ πεζοδρόμιον καὶ στὸν δρόμον.

Καὶ μόνον ὁ τοίχος, ὁ γδαρμένος καὶ ἄλλοτε μετὰ χρῶμα φάδας βυρμένον τοίχος, ποῦ μόλις διακρίνεται τὸ ἄσπρον ζωνάρι του, πλατὺ σὰν ζῶνη πυροσβέστου, στὸ ὕψος τῆς μέσης ἀνθρώπου, μένει ἀφώτιστος ἀπὸ τὸν ἥλιο. Ἀφώτιστη μένει καὶ στενὴ λωρίδα στὴ ρίζα τοῦ τοίχου, βαθ. τερος τόνος στὸ βαθύχρωμον πεζοδρόμιον.

Ἡ νέα, μετὰ βαρὺ τσοκολατὴ ρουστῆνι τόσο κοντὸ ὅστε νὰ φαίνονται τὰ κίτρινα ὑψηλὰ μποτίνια τῆς, μετὰ ὁμοιόχρωμον περιστήθιον, ἔχει μισοκρυμμένα τὸ ἰσχνὸν προσωπάκι τῆς στὰ κάταπρα φτεράκια ἐνός πολὺ φουσκωτοῦ λαιμοκίρκλου, (ὡς θὰ τὸ μετέφραζε τὸ τούρ-ντέ-κού ὁ κ. Ἀλέξανδρος Φιλανδελφῆς) καὶ τὰ καστανόξανθα μαλλιά τῆς στὸ μαῦρον βελουδένιον καπέλλο μετὰ ἄσπρα φτεράκια ἐπί-